

sikkert være en overordentlig demokratisk Vej at gaa. Det undrer mig i høj Grad, at et Medlem af Demokratiet foreslaar et Lovforslag, hvorefter man vil berøve disse Kasser en Del af deres Midler og overføre dem til Institutioner, der ikke ere saa demokratiske. Man motiverer det med, at man paa denne Maade vil skaffe Midler til en fri kirkelig Fattigpleje. Det forekommer mig, at Velgørenhed helst maa være saa human som muligt og saa lidt religiøs som muligt. Thi hvis disse Menighedsraad blive stærkt ensidigt sammensatte i religiøs Henseende — og det ville mange af dem blive — vilde det blive en meget nærliggende Fristelse, at uddele Pengene efter religiøse Hensyn. Netop derfor have Folk i de fri Fattigkassers Valgmaade og Bestyrelsens Sammensætning en Garanti for, at der kun tages rent humane Hensyn, kun tages Hensyn til, om vedkommende er nødlidende, og ikke til, om han er kirkelig eller hører til en bestemt kirkelig Retning. Tager man nemlig religiøse Hensyn ved Velgørenhed, er der den overordentlig nærliggende Fare, at mange Mennesker saa ville fristes til at hykle religiøse Anskuelser, som de ikke have. Lad os derfor hellere holde paa det bestaaende paa dette Omraade. Skulde man give noget med Hensyn til de fri Fattigkasser, saa skulde man ikke indskrænke deres Midler, — de ere faa og smaa nok i Forvejen, men virke dog mange Steder til overordentlig Gavn.

Ja, jeg har altsaa en hel Række meget væsentlige Indvendinger mod dette Forslag. Hovedformaalet, der skulde være at give Folk større Indflydelse paa Præsteembedernes Besættelse, — og den er jo ringe nok, idet det kun er en Indstillingsret, — synes jeg gennemføres med saa uheldige Midler, at Forslaget vil gøre langt mere Skade end Gavn, og jeg vil derfor haabe, at det i Udvalget maa gennemgaa en grundig Bearbejdelse, blive demokratiseret og humaniseret paa omtrent alle Punkter. Jeg maa i alt Fald gøre det til en Betingelse for, at jeg kan give Forslaget min Stemme.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amt 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Svend Høgsbro: Det Referat, som den ærede sidste Taler i Begyndelsen af sit Foredrag gav af mine Udtalelser før, godkender jeg ikke. Hvad jeg i Virkeligheden har sagt, have de Herrer hørt, og Tidenden vil vise det.

Borghjerg: Det fremgik af det ærede Medlems Tale, at han ikke vilde bygge noget som helst paa, ikke vilde regne det for noget som helst, at vedkommende Herredsfoged havde afsluttet Sagen uden at foretage noget videre. Jeg kan ikke deri se andet end et meget alvorligt Angreb paa vedkommende Herredsfoged.

Forslagsstilleren (J. C. Christensen): Det sidste ærede Medlem sagde, at han havde en Række meget vægtige Angreb at fremføre mod det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem fremsatte ganske vist en hel Række Angreb paa det foreliggende Lovforslag, men meget vægtige vare de sandelig ikke. Det ærede Medlem begyndte med at paastaa, at Præsterne her fik en privilegeret Stilling. Det er jo langt fra Tilfældet; snarere kunde man sige — det erkjender jeg for Resten ikke, men det er sagt fra mange Præsters Side — at der blev gjort et Indgreb i deres Rettigheder ved at gennemføre et saadant Lovforslag som det foreliggende; at der gives dem en privilegeret Stilling er langt fra Tilfældet, men naar man vil have en Reform af vore Kirkeforhold, vor kirkelige Organisation i det hele taget, saa er det rimeligt, at man tager Præsterne med, man kan ikke oprette Menighedsraad og holde Præsterne uden for, som det ærede Medlem synes tilbøjelig til; det bliver ikke Menighedsraad; en Menighed uden Præst er ikke nogen rigtig Menighed. Det ærede Medlem sagde, at han ikke forstod det Udtryk, at man regner sig til den danske Folkekirke, ja det er muligt, at det ærede Medlem slet ikke forstaaer, hvad det vil sige: at regne sig med til den danske Folkekirke. Men naar dette Udtryk er brugt her, saa sagde jeg i Gaar Grunden dertil, nemlig den, at naar Kultusministeriet har tilladt sig at sætte Folk ud af den danske Folkekirke, og man saa i Lovforslaget vilde sige: *er* Medlem af den danske Folkekirke, saa vilde Kultusministeriet kunne paastaa: men den og den er ikke Medlem af den danske Folkekirke, og han vilde saa ikke faa sine Rettigheder ifølge Lovforslaget. Jeg kan ikke forstaa, at noget Menneske kan være i Tvivl om, hvad det vil sige, at han regner sig selv med til den danske Folkekirke, naar han skal afgive denne Erklæring, og jeg haaber heller ikke, at det ærede Medlem vil føle sig i Tvivl derom; men føler han sig utilfreds dermed, er det bedst, at han, hvis Lovforslaget føres igennem, lader være at afgive sin Erklæring; thi staar han i et saa løst Forhold til den danske Folke-